

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1XObdo/271/2018
Identifikačné číslo spisu: 1512223936
Dátum vydania rozhodnutia: 12.02.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hullová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1512223936.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, proti žalovanej: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné nám. 13, 814 90 Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, vedenom na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 12C/196/2012, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 14Co/601/2012-31 zo dňa 10. decembra 2012, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie žalobkyne o d m i e t a .
- II. Žalovanej n e p r i z n á v a náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava V (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uznesením č. k. 12C/196/2012-16 z 10. októbra 2012 uložil žalobkyňi, aby v lehote 3 dní od doručenia tohto uznesenia zaplatila súdny poplatok za námietku zaujatosti vo výške 66,- eur podľa položky č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej aj „zákon o súdnych poplatkoch“).

2. Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením č. k. 14Co/601/2012-31 z 10. decembra 2012 napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil podľa ust. § 219 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej aj „O. s. p.“). V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že na základe návrhu žalobkyne vo veci samej, ktorým okrem iného žiadala, aby nadriadený súd rozhodol o prikázaní veci inému súdu, pretože sudcovia súdu, na ktorom bol podaný návrh vo veci samej, sú vylúčení z jej prejednávania a rozhodovania pre ich pomer k veci a účastníkom konania, dospel k záveru, že žalobkyňa týmto uplatnila námietku zaujatosti všetkých sudcov Okresného súdu Bratislava V v zmysle § 14 a § 15 O. s. p.. Žalobkyňi preto vznesením námietky zaujatosti vznikla poplatková povinnosť vo výške 66,- eur v zmysle položky č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov. Odvolací súd sa tak nestotožnil s argumentáciou žalobkyne, že jej s poukazom na § 4 ods. 1 písm. k/ zákona o súdnych poplatkoch (v znení účinnom do 30. septembra 2012) nemožno uložiť poplatok za vznesenie námietky zaujatosti. V

tejto súvislosti odvolací súd poukázal na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 124/2011 z 30. marca 2011, v zmysle ktorého vecné oslobodenie občianskeho súdneho konania od súdneho poplatku podľa § 4 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch, sa nevzťahuje aj na súdny poplatok za vznesenie námietky zaujatosti podľa položky č. 17a Sadzobníka súdnych poplatkov. S poukazom na uvedené preto odvolací súd skonštatoval, že súd prvej inštancie postupoval pri uložení poplatkovej povinnosti žalobkyne správne.

3. Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla žalobkyňa (ďalej aj „dovolateľka“) dovolaním z dôvodu, že: a) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný (§ 241 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 237 ods. 1 písm. e/ O. s. p.), keďže žalobkyňa nepodala námietku zaujatosti a v podanom odvolaní výslovne uviedla, že jej podanie nepredstavuje námietku zaujatosti podľa § 15a O. s. p.; b) rozhodoval vylúčený sudca (§ 237 ods. 1 písm. g/ O. s. p.), pričom všetky úkony, ktoré boli zo strany prvostupňového súdu vykonané, predstavujú úkony vykonané vylúčeným sudcom. Dovolateľka uviedla, že odvolací súd založil napadnuté uznesenie na nesprávnom právnom posúdení jej návrhu. Zdôraznila, že nepodala námietku zaujatosti, teda návrh na začatie konania, hoci zákon na konanie o námietke zaujatosti výslovne vyžaduje jej podanie. Neexistujúcu, či neplatnú námietku zaujatosti preto nemožno spolplatiť. Bez vykonania poplatkového úkonu teda nemôže existovať poplatková povinnosť. Napriek tomu, že dovolateľka zotrvala na tom, že nepodala námietku zaujatosti, považovala za potrebné, aby sa dovolací súd vysporiadal s otázkou samostatnosti, či spojitosti konania o námietke zaujatosti vo vzťahu ku konaniu vo veci samej a vo vzťahu k vzniku poplatkovej povinnosti pri konaniach a osobách oslobodených od súdnych poplatkov. Z týchto dôvodov dovolateľka žiadala napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ako aj ním potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie zrušiť a priznať jej náhradu trov dovolacieho konania.

4. Zo spisu vyplýva, že dovolanie žalobkyne bolo podané na poštovú prepravu v lehote na podanie dovolania, dňa 1. februára 2013. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C. s. p.“), ktorý v ustanovení § 473 zrušil zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 C. s. p., ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentrácii konania, ak by boli v neprospech strany (§ 470 ods. 2 C. s. p.). Konanie začaté do 30. júna 2016 na vecne, miestne, kauzálne a funkčne príslušnom súde podľa predpisov účinných do 30. júna 2016 dokončí súd, na ktorom sa konanie začalo (§ 470 ods. 4 C. s. p.).

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd funkčne príslušný na dokončenie predmetného dovolacieho konania, ktoré sa začalo do 30. júna 2016 (§ 470 ods. 4 C. s. p.), po zistení, že dovolanie podala včas strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.) v súlade s § 429 ods. 1 C. s. p., v mene ktorej v súčasnosti koná zamestnanec s vysokoškolským právnickým vzdelaním druhého stupňa (§ 429 ods. 2 písm. b/ C. s. p.) bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) najskôr skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré je prípustné napadnúť týmto opravným prostriedkom.

6. Vzhľadom na prechodné ustanovenie § 470 ods. 2 C. s. p., podľa ktorého právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované, dovolací súd prípustnosť dovolania žalobkyne posudzoval v zmysle ustanovení § 236 a nasl. O. s. p., teda procesnej úpravy platnej a účinnej v čase, keď žalobkyňa toto dovolanie podala a dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

7. V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred dovolacím súdom na základe dovolania tej istej dovolateľky - vid' konania vedené na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 14XCdo19/2015, 14XCdo37/2015,

14XCdo/39/2015, 14XCdo/45/2015, 14XCdo/49/2015. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach v celom rozsahu stotožňuje, poukazuje na ne, a preto ďalšie dôvody už neuvádza (ust. § 452 ods. 1 C. s. p.).

8. Vzhľadom k tomu, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesných väd tvrdených dovolateľkou (ust. § 237 ods. 1 písm. e/, f/, g/ O. s. p.) a nevyšli najavo ani iné vady konania uvedené v ust. § 237 ods. 1 O. s. p., pričom prípustnosť dovolania nevyplýva ani z ust. § 239 O. s. p., dovolací súd podľa ust. § 447 písm. c/ C. s. p. odmietol dovolanie žalobkyne ako dovolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

9. V dovolacom konaní úspešnej žalovanej vznikol voči žalobkyni nárok na náhradu trov dovolacieho konania (§ 255 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 453 ods. 1 C. s. p.). Keďže však podľa obsahu spisu žalovanej v tomto konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli, Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s článkom 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonomiu, žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznal (k uvedenému porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. februára 2018, sp. zn. 7Cdo/14/2018).

10. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.